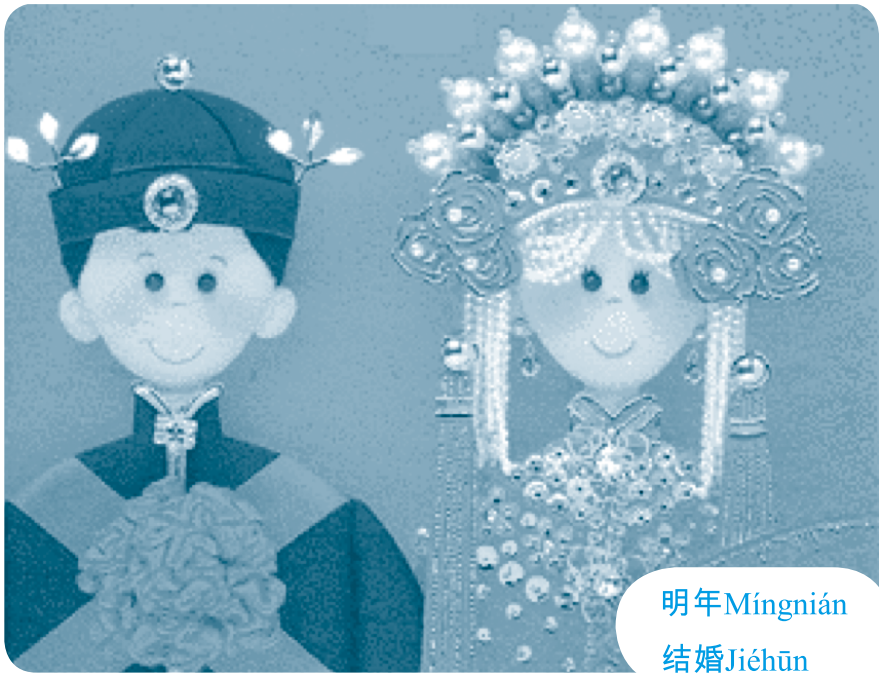
明年结婚 Míngnián jiéhūn ปีหน้าแต่งงาน

วีรวัฒน์ พรหมนิมิตกุล
Chinese Course Specialist
โรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท.

明年Míngnián
结婚Jiéhūn

สมัยก่อนการจัดพิธีแต่งงาน 婚礼 Hūnlǐ “ฮุนหลี่” เพียงแค่พ่อแม่ของทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงเห็นดีด้วยก็สามารถจัดพิธีแต่งได้แล้ว โดยที่ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงไม่รู้จักกันหรือไม่เคยแม้แต่เห็นหน้ากันมาก่อนซึ่งก็คือการ “คลุมถุงชน” ภาษาจีนเรียกว่า 包办婚姻 Bāo bàn hūn yīn “เปา ป้าน ฮุน อิน”

การถูกคลุมถุงชนในอดีตถือเป็นเรื่องปกติของผู้คนในยุคสมัยหนึ่ง เพราะลูกหลานต้องเชื่อฟังคำผู้ใหญ่ เป็นการแสดงความกตัญญูตอบแทนพระคุณบิดามารดา แต่หากใครเลือกคู่ครองเองจะดูเป็นเรื่องแปลกประหลาดในสายตาคนอื่นเสียมากกว่า เพราะแต่ไหนแต่ไรมาครอบครัวชาวจีนลูกชายต้องเป็นหัวหน้าครอบครัวรับผิดชอบเลี้ยงดูพ่อแม่ ดังนั้นพ่อแม่จึงเป็นฝ่ายเลือกลูกสะใภ้เพื่อจะได้มีคนคอยปรนนิบัติดูแลยามแก่เฒ่า

ในปัจจุบันจารีตประเพณีแบบดั้งเดิมบางอย่างเปลี่ยนแปลงไปรวดเร็วหลังจีนเปิดประเทศ การหลั่งไหลของวัฒนธรรม การได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมของชายหญิง อิทธิพลดังกล่าวเข้ามามีบทบาทกับคนรุ่นหลัง การแต่งงานถือเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม “การเปลี่ยนแปลง” ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการจัด “พิธี” แต่เป็นเรื่องก่อนจะแต่งงาน คือ คนรุ่นหลังมีอิสระเสรีในการเลือกคู่ครอง คนหนุ่มสาวสามารถคบหาดูใจกันก่อนแต่ง รอจนถึงเวลาเหมาะสม มีความพร้อมทางฐานะ อายุ หน้าที่การงาน หรือเมื่อได้เจอคนที่ถูกใจแล้วจริงๆ จึงแต่งงาน แต่การหาคู่ของหนุ่มสาวจีนในสังคมจีนปัจจุบันมีอยู่จำนวนไม่น้อยปฏิบัติต่างไปจากเดิม

- การประกาศหาคู่ทางอินเทอร์เน็ต ใช้เว็บไซต์บอกคุณสมบัติของตนและประกาศหาคุณสมบัติของคนที่อยากได้เป็นคู่ครองแต่งงาน ซึ่งมีผู้ลงประกาศกันอย่างเป็นล่ำเป็นสัน

ตัวอย่างประกาศข้อความหาคู่

“ต้องการหาสามีนิสัยดีแต่งงานปีหน้า
เกิดเดือนตุลาคม 1975 อายุ 33 ปี สูง 158 ซ.ม. หนัก 56 ก.ก. เป็นคนปักกิ่ง หน้าที่การงานมั่นคง หุ่นมาตรฐาน อยากรู้จักชายหนุ่ม เป็นคนดี สุขุม รอบคอบ มีน้ำใจ มี

บ้าน มีกิจการ (จะดีมากถ้าเป็นคนปักกิ่ง) ไม่จำกัดเรื่องความสูงและหน้าตา เป็นคนที่อยากแต่งงานในอนาคตอันใกล้ หรือถ้ามีแผนแต่งงานในปีหน้าจะรับไว้พิจารณาเป็นพิเศษ ท่านที่สนใจติดต่อได้ที่เมล์ panpan...@hotmail.com (หากไม่สนใจจริงกรุณาอย่าติดต่อ)"
ข้อความนี้เป็นข้อความของหญิงสาวคนหนึ่งมาประกาศไว้บนเว็บ beijing.263.com

อีกหนึ่งวิธีคือ การแต่งงานเข้าบ้านฝ่ายหญิง ภาษาจีนเรียก 入赘 Rùzhuì "รู้จุ้ย" ประเพณีจีนเดิมฝ่ายหญิงแต่งเข้าบ้านฝ่ายชายโดยแม่สื่อชักนำ หรือพ่อแม่ฝ่ายชายเป็นธุระจัดหาให้ ลูกสาวแต่งงานคนจีนถือว่า "แต่งออก" คือ แต่งแล้วต้องไปอยู่บ้านฝ่ายชาย ถือเป็นลูกสาวบ้านนั้นต้องปฏิบัติตนรับใช้พ่อแม่สามีเหมือนพ่อแม่ตัวเอง แต่ปัจจุบันมีฝ่ายชายจำนวนไม่น้อยประกาศรับสมัครแต่งเข้าบ้านฝ่ายหญิง เหตุผลของคนที่แต่งเข้าบ้านฝ่ายหญิงอาจมีหลายสาเหตุหลักๆ ก็มาจากความยากจน รักสบายไม่ต้องลำบากสร้างฐานะด้วยตนเอง หรือต้องการยกระดับฐานะความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

"ผมอยากแต่งเข้า เพศชาย อายุ 30 สูง 170 ซ.ม. เป็นคนซื่อสัตย์ ขยัน อดทน จริงใจ รักครอบครัว หากมีท่านใดสนใจติดต่อ ..."
ข้อความของชายที่ประกาศทางเว็บไซต์ว่าอยากเป็นลูกเขยของบ้านที่ลูกสาวยังไม่แต่งงาน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชายหนุ่มจากชนบท นอกจากนี้ยังมีอีกหลายกระทู้ที่มีการประกาศข้อความลักษณะนี้เพื่อเรียกร้องความสนใจแต่ส่วนใหญ่แล้วการแต่งงานเป็นเขยเข้าบ้านฝ่ายหญิงก็เป็นเรื่องลำบากไม่น้อยสำหรับผู้ชาย เพราะแต่ไหนแต่ไรมาลูกผู้ชายต้องเป็นฝ่ายดูแลปกป้องผู้หญิง สามารถพึ่งพาตนเองและสร้างฐานะด้วยตนเองจึงจะเป็นที่ยอมรับในสังคม

"การแต่งงานเป็นเขยเข้าบ้านฝ่ายหญิง ทำให้ผมรู้สึกอึดอัดหลายเรื่อง เช่น ต้องเชื่อฟังภรรยา ต้องช่วยทำงานบ้าน เลิกงานต้องกลับบ้านตรงเวลา ที่สำคัญที่สุด คือ เมื่ออยู่พร้อมหน้าในครอบครัวของแฟนสาวผมต้องทำตัวสงบเสี่ยมเรียบร้อยซึ่งเป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้ เพราะผมเลือกจะแต่งเข้ามาแล้วก็คงต้องยอมรับกับการสูญเสียบางอย่าง" นี่เป็นการให้ข้อมูลของชายแซ่จางที่เปิดเผยต่อผู้สื่อข่าว

อย่างไรก็ตามการขอสมัครเป็นลูกเขยเป็นเพียงคนกลุ่มเล็กๆ ในสังคมเท่านั้น สังคมส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับการแต่งเข้าของผู้ชาย บ้างถึงขนาดดูถูกและตราหน้าว่าเป็น "คนไม่เอาไหน" ที่นำเรื่องการแต่งงานมาเป็นเครื่องมือไต่เต้าสู่ความสำเร็จ บางเว็บมีคนตั้งกระทู้ต่อว่าดูถูกเหยียดหยาม เป็นประเด็นถกกันถึงความไม่เหมาะสมในการกระทำดังกล่าว TPA news